

Betelskipet Elieser er fiskarheim i Henningsvær under skreifisket, og Camilla Myklebust er husmor på skipet. Foto: Evelyn Pecori

Jesus lever på gyngende grunn

Skrevet av [EVELYN PECORI](#)

12.03.2022 00:05 - OPPDATERT 12.03.2022 20:01

[92 68 00 70](#)

[TIPS OSS!](#)

Et langt hvitt skip dupper rolig opp og ned ved kaia i Henningsvær. Inne i salongen serveres det mat for både sultne mager og troende hjerter.

Langs sidene til skipet har flere små fiskebåter ankret opp, og i havna tøffer stadig flere fartøy inn etter dagens arbeid. Bølgene slår inn mot bergene ved moloen så det skummer hvitt, men spør du en av fiskerne om det var heftig vær, får du sannsynligvis et avmålt «det va nu greit» til svar.

Sko og støvler må av ved inngangsdøra.

Inne i Betelskipet Elieser 6 har Camilla Myklebust stått på siden tidlig morgen. Hun er husmor, og forbereder kaffe, kaker, og middag til de som kommer innom. I over hundre år har skipet vært en del av Den indre sjømannsmisjon. Det startet som et tilbud for å ta vare på fiskere som hadde harde kår langs kysten. Vanligvis går skipet opp og ned langs kysten hvor de holder bedehusmøter, men i mars holder de til i Henningsvær som fiskarheim under lofotfisket.

Det flytende bedehuset er en base hvor fiskerne kan få vaska klær, dusja, kjøpe middag, og være sosiale. Kontrasten til det «vanlige» livet ombord i Elieser er stor.

Fra ni om morgenen til ni om kvelden er det kafé ombord i skipet. Rundt klokka tolv på dagen begynner Camilla å forberede middagen, sammen med et ektepar som jobber frivillig i misjonen.

– Nå er det bønn gass med middag hver dag fra tre til seks. Det kan være ganske intenst, for det er folk her hele tida, sier Camilla.

På det meste har de servert førti middager til fiskere og lokale som kommer innom båten. Søndager og torsdager er de aller travleste.

Denne torsdagen fylles salongen som vanlig av lyden fra samtaler rundt bordene og klirring av bestikk og servise.

Komle med tilbehør er en av de mest populære middagene på båten. Komle står på menyen, og dialekten til gjestene avslører at mange har kommet hit for å få en smak av hjemtraktene på Vestlandet.

Tre kollegaer fra Vesterålen har tatt turen ut av fiskebåtene for første gang på ei uke. Når de er her på fiske, er jobben første prioritet. Bli ferdig og komme seg hjem.

– Jeg tror det er min tjueførste gang på fiske i Henningsvær, men det er første gang jeg faktisk har dratt til Elieser, sier Vegard Carstensen fra Melbu.

Han forteller at de hittil denne uka bare har sprunget mellom hverandres båter, som ligger til kai ved siden av hverandre.

– Det er kjempefint å slippe å lage mat selv også, som kan være fryktelig kjedelig, sier Rolf Helge Pettersen fra Sortland.

Til helga får han besøk fra familien på Sortland, som kommer for å bo på hotell i Henningsvær. Han føler seg heldig som har dem så nært, sier han.

Vegard Carstensen, Kristian Albrigtsen og Rolf Helge Pettersen. Foto: Evelyn Pecori

Inntil 1940 var lofotfisket hovedinntektskilden for et flertall av fiskerne i Nord-Norge. Fangstene varierer, og i fjor var det registrert 34.415 tonn skrei. I 1947 var fangsten rekordhøy med 147.000 tonn, da var det om lag ti tusen fiskere i Henningsvær. Hittil i år har det blitt fiska 10.106 tonn skrei, [ifølge tall fra Norges Råfisklag.](#)

Vesterålsfiskerne blir i Henningsvær til de er ferdigfiska.

- Det var ikke en kjempestart på fisket i år, men det er helt brukbart. Det er fisk her nå i alle fall, sier Carstensen.
- Alle her er ute etter det samme, og vi samarbeider for å få det til, så det går veldig bra å være mange, sier Pettersen.

Et pent brodert banner med teksten *Jesus lever* pryder en av veggene i skipet. På motsatt side henger teksten *Alt av nåde!* i en gullramme over et av salongbordene. I en stor skinnsofa sitter Frank Hermann Eriksen og leser nyheter på telefonen. Han bor på lugar ombord i skipet, og holder til vanlig til i Lillesand.

– Det er litt spesielt å leve så tett på et livssyn som jeg ikke selv har, men det er utrolig hyggelig her. Trivelige folk og god mat, sier Eriksen, som opprinnelig er saltdaling.

Han er pensjonist, og var snar til å takke ja da svogeren som har fiskebåt lurte på om han ble med på lofotfisket.

– Lofoten har alltid hatt ei høy stjerne hos meg. Jeg har bodd i Kabelvåg i åtte år, og var først elev og så lærer på folkehøgskolen, forteller han ivrig.

Frank Hermann Eriksen har lugar ombord på Elieser under lofotfisket. Miljøfag og fiske var det han lærte bort, før han senere flyttet til Lillesand og ble lærer på leirskole. Han har siden feriert mye i Lofoten, og besøker ofte kjenninger fra tida han bodde her.

– Men de får jeg ikke truffet så mye nå om dagen, når vi kommer i land og har jobba hele dagen så er jeg rimelig sliten. Det er givende å gjøre noe som er gøy, og helt annet enn det jeg gjør til vanlig som pensjonist, sier han.

Ommund Høllesli og Per Conrad Bergh slår av en prat i sofaen. Foto: Evelyn Pecori

Middagstallerkene settes unna og byttes ut med dessertskåler. Camilla står og slår av en prat med matros Ommund Høllesli og predikant Per Conrad Bergh. Matrosen liker aller best å være på

farta, komme videre til nye havner, men syns også det er kjekt å ligge i til kai.

– Jeg tror det er godt for fiskerne å ha en plass å henge, når man blir litt lei av å være i båten, sier Camilla. De får skifta stue, og kan møte andre som er i samme situasjon som dem. Det skaper god stemning ombord, masse latter og gode samtaler.

Her i Henningsvær er det ikke like mange misjonsvenner og bedehusfolk som tar turen over landgangen og ned i salongen. Likevel er gjestene med på både andakter, sanger og basar. Bakerst i salongen står premiene klare, og tre-årene med tall er samla i en isboks like ved.

– Lørdag har vi hyggekveld, i forrige uke lagde matrosen quiz og vi serverte pizza. På søndagene har vi søndagsmøte, og der har det kommet noen lokale misjonsvenner de siste ukene. Elieser betyr mye både for de som tror og de som ikke gjør det, sier hun.